

Pablo Bouza

INGRÁVIDO SIGNO

1º PREMIO DA XXXV EDICIÓN DO CERTAME LITERARIO
DO CONCELLO DE VILALBA

ESPIRAL MAIOR
POESÍA

Pablo Bouza (Fene, A Coruña, 1965) é Licenciado en Filosofía e Ciencias da Educación pola Universidade de Santiago de Compostela e na actualidade exerce como funcionario no Concello de Culleredo, localidade onde reside, desempeñando o cargo de xefe de servizo de Cultura. Colaborador en radio e prensa escrita, como poeta, foi galardoado, entre outros, co Premio Nacional de Poesía Xosemaría Pérez Parallé (2002), 1º Premio de Poesía Concello de Vilalba (2004), 1º Premio de Poesía Conde de Gondomar (2007), 1º Premio de Poesía Francisco Añón (2008) e 1º Premio de Poesía Concello de Marín (2009).

Ingrávido signo obtivo, no 2009, o 1º Premio da XXXV Edición do Certame Literario do Concello de Vilalba.

Obra poética:

In aeternum (2007)

O home que falaba coas baleas (2008)

INGRÁVIDO SIGNO
de Pablo Bouza
obtivo no ano 2009
o primeiro Premio da XXXV Edición
do Certame Literario do Concello de Vilalba.
O Xurado estivo composto por
José María García-Leira Boado (presidente),
José Carlos Rodríguez Andina,
Darío Villanueva e Fidel Fernán,
actuando como secretario Xulio Xiz.

Pablo Bouza
INGRÁVIDO SIGNO

ESPIRAL MAIOR
2010

ESPIRAL MAIOR POESÍA

Dirección literaria MIGUEL ANXO FERNÁN VELLO

Ilustración da cuberta: Fidel Vidal

Deseño gráfico: MAM Deseño
Maquetación: Amparo Manteiga

Reservados todos os dereitos de reprodución:
nin a totalidade nin parte deste libro
poden reproducirse ou transmitirse por ningún
procedemento electrónico, mecánico ou fotográfico
sen permiso escrito da editorial.

© Pablo Bouza
© Edicións Espiral Maior, S. L.

EDICIÓNS ESPIRAL MAIOR, S. L.
Rúa da Democracia, 10 – Urbanización Mansosol
15174 – RUTIS – CULLEREDO (A Coruña)
Apartado de Correos 192 – 15080 A Coruña
Teléfono: 881 96 25 27 / Fax: 881 96 25 24
edicions@espiralmaior.com

I. S. B. N.: 978-84-92646-41-8
Depósito Legal: C-2441-2010

CULLEREDO – A CORUÑA – GALICIA – 2010

*Ao meu pai
In Memoriam*

*Um dia alguém há-de partir
em busca de outra mar, em busca de...*

FERNANDO PINTO DO ANJARI

*Assim da patria é natureza,
Deixar patria e amigos
e abrir-se à vastidade misteriosa
da mar que chama*

XAVIER SERRA

ESPIRAL MAIOR POESIA

Primerio volume: MARCO ASSIS/PINAY VILAS

100 anos de
marçomã 11

100 anos de marçomã 11

Desde 1911: 100 anos
100 anos de marçomã 11

100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11

100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11

ESPIRAL MAIOR, S. L.
Rua da Democracia, 10 - Urbanização Miramar
4510-410 - CALLEREDO (A Coruña)
Apóstolo de Galicia 171 - 15000 A Coruña
Teléfono: 981 96 21 22 (Fax: 981 96 21 24)
www.espiralmaior.com

100 anos de marçomã 11
100 anos de marçomã 11

CALLEREDO - A GAIARDIA - GALICIA - 2810

ALMA BALDEIRA

*“Um dia alguém há-de partir
em busca de outro mar, em busca de outro ceu”.*

FERNANDO PINTO DO AMARAL

*“Algún día partir é necesario.
Deixar patria e amigos
e abrirse á vastedade misteriosa
dun mar que chama”.*

XAVIER SEOANE

ALMA BALEIRA

*No estabas tú, tu cuerpo, estaba
sobrevivida al fin la transparencia.*

JOSÉ ÁNGEL VALENTE

ALMA BALEIRA

João Aguiar V. Alentejo

E a alma
quedou baleira
espida de ti
ancorada

no vértice dos océanos.

MAR DE PEDRA

NON comezou o inverno
e xa sinto no meu cerne
a tolemia desta chuvia que me apreixa,
este pozo de tristura que me anega,
o covarde silencio desta auga.

Non comezou o inverno
e o corpo tornou pedra,
ergueito muro de mofo e limo,
lousa que se quebra no abandono.

A PATRIA DOS RECORDOS

“E a vida prolóngase serena e infindamente”.

CLAUDIO RODRÍGUEZ FER

FORON anos de risas e balbordos,
de soles e de chuvias deitadas na memoria,
de mareas devalando nos recordos
esvarando entre as físgoas das paredes
daquela casa, patria e *matria*,
do mozo que non fun máis cun aceno,
da longa seca do loito das mulleres.

Foron anos inflamados de presenzas,
de calmas pisadelas no faiado,
de auga morna na fonte dos naufraxios.

Xa está agre o viño na bodega
e nos muros tépedas as hedras
semellan o latexo dunha vida
que descansa no letargo desta terra.

AS ÁS DOS FILLOS

*“¿Non hai ningunha estrela no negrume
que luza ó lonxe e mostre algunha senda
por onde poidan ir os nosos fillos?”*

DARÍO XOÁN CABANA

TEREI que ser sincero cos meus fillos
falarlles das pesadumes desta vida
do difícil que é manter as mans sereas
no momento de abrir as portas aos recordos.

Saberán das poutas do sangue
que flúe sen retorno nos camiños
da herdanza e da memoria do seu signo.

Terei que ser sincero cos meus fillos
apertalos fortemente no meu peito
cando as vellas portas da noitebra
derramen o agre arrecendo do pasado.

Saberán do loito dos remorsos
pola cobre cor da miña ollada,
polo árido paso da vida,
pola cinza que enchoupa cada chanzo
no devalo dunha vida apaixonada.

NINGÚN VERÁN MÁIS

“An death shall have no dominion...”

DYLAN THOMAS

AGORA os teus ósos desafían
a perfecta horizontalidade do tempo.

Deitado na última partida
—coma un paxaro á espreita dalgún verme—
repousas calmo, inalterable, baldío de dor,
na lentura lene do descanso.

Non agardas máis polo verán,
pola froita de óso,
polas horas pausadas no lusco-fusco.

Agora os teus ósos descansan
sen comprender a súa inútil perfección,
sen que o corpo desexe
máis que agardar o silencio
coma lene area de cinza
deitada na poeira dunha praia.